

אלו מרפות פרק שלישי חולין סה.

מסורת הש"ס

(א) ותוספתא פ"ג ה"ו
 פ"ט. (ב) ב"ק נ"ב:
 (ג) ותוספתא פ"ג ה"ט.
 (ד) ג' הערוך נד"ן וכתב
 המספך דבר מוכח מתרגום
 ירושלמי פ"ט בערך נד"ן.
 (ה) ג"ל אחר ד"ה וזל.
 (ו) ש"ך למחמיתין לעיל נט.
 (ז) ג"ל לא. (ח) ג"ל
 להרבה. (ט) ש"ן רש"י.
 (י) ג"ל ופטר וכלל.

תורה אור השלם

1. ויהי בימי אמרסל
מלך שגער אריון מלך
למלך כורלעמור מלך
עלמס ותרעל מלך גורם:
בראשית ד א
2. אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף והלה
על ארבע אשר לו
כרעים ממנוע לרגליו
לעטר בזה על הארץ:
ויקרא יא כא
3. את אלה מהם
תאכלו את הארבה
למסו ואת חסילעם
למסו ואת החבוב
למסו: ויקרא יב כב

הגהות מהר"ב
רנשבורג

ואם תוס' ד"ה אלו יכו.
ולמינהו דחגג להצריך כל
הקמתן הללו כדמפרש
וכו' כ"ל:

מוסף רש"י

לא לחנם הלך ורחיר
בר' ר' אליעזר סנר ורחיר
עוף טמא הוא ורחנן פליגי
עליה (ב"ק צב:).

מכאן ויענה מכאן: הכי
נקלף בידוע שהוא טהור.
ומא' ואם אינו דורס ויש לו
ע' שהוא טהור: אם רגליו.

בחרתי תיבות ש"מ תרי שמות ניהו אלא
מעתה יאת כדר לעומר דפסק להו ספרא
ובתרי הכי נמי דתיתי שמי ניהו אמרי
התם בשתי תיבות פסיק להו בשני שיטין לא
פפסיק להו אבל הכא אפי' בשני שיטין נמי
פפסיק להו: אבל אמרו חכמים כל עוף (וכו'):
תניא רבנן גמליאל אומר דורס ואוכל בידוע
שהוא טמא יש לו אצבע יתירה חזק וקרקבנו
ונקלף בידוע שהוא טהור ר"א בר' צדוק אומר
מותרין לו חוט של משיחה אם חולק את
דגליו שתיים לכאן ושתיים לכאן טמא שלש
לכאן ואחת לכאן טהור ר"ש בר' אלעזר אומר
בכל עוף הקולט מן האויר טמא ציפורתא נמי
מקלט קלטה אמר אביי קולט ואוכל
קאמר' אחרים אומרים שכן עם טמאים טמא
עם טהורים טהור כמאן בר' אליעזר דתניא
ר"א אומר לא לחנם הלך דוריו אצל עורב
אלא מפני שהוא מינו אפי' תימא רבנן שכן
ונורמה קאמרין: ובחגבים כל שיש לו כנף:
מאי רובו אמר רב יהודה אמר רב רוב ארכו
ואמרי לה רוב הקיפו אמר רב פפא ר"הלכך
בעיני רוב ארכו ובעיני רוב הקיפו ת"ד ר"א
לוי עכשיו ועתידי לגדל לאחר זמן כגון הוחל
ומותר ר"א בר' יוסי אומר יאשר לא כרעים
אף על פי שאין לו עכשיו ועתידי לגדל

י"א אסקרין ת"ד י"א אלה מהם תאכלו
באי סלעם זה רשון חרגול זה ניפול חגב
ממניה למניה למניה ר' פעמים ילחביא
ית והערצוביא והרובנית דבי ר' ישמעאל
דמי פטרות ארבה זה גובאי למינו להביא
צפורת

אומר היה ה'רצ"ם דרבי יוסי מפרש
פליג כלמנחם בגמרא דתנא דבי רבי
ומרבה טעין הפרט כל דלית ליה ד'
ותנא דבי רבי לא דריש חגב לשמו
חגב אלא קאמר חגב וכו' בגיזלו וכו'
מרבא מירי מכעין הפרט ובעי ה'
סימנין הכן ארבע ואין ראשו ארוך
ופסיל ראשו ארוך ותנא דממנינן
דקמי ארבעה סימנין ואין קמי אין
ראשו ארוך ש"מ דסבר כמנא דבי
רבי ישמעאל דמכשיר אפילו ראשו
ארוך וא"ת ל"ל דכמנא דממנינן
לחגב חגב תיפוס ליה מכעין הפרט
כמו הך ד' סימנין וי"ל לפי שאין
סימן זה דשמו חגב חשוב כשאר סימנין
וגא הוה מזרעין ליה כי היכי דלא
בעיין ארין ראשו ארוך ומרבינן אע"פ
דלראשו ארוך ומתא טעמא חגב
איצטרך לאשמועינן כשרא חגבים
בהדיא אי נמי כרעים איצטרך
לדדרשינן בגמרא אין לו עכש
ועמיד לגדל חגב ותן אין לכלל ופרט
דקאמר בגמרא אשך לו כרעים
כלל אבל אין לפרש שיש חגבא ממני
הרבה או ממני סלעס וחורלו שאין
שמו חגב ואין להם כרעים ומכשיר
דממנינן קרא דהרבה הוא מנאשי
לכו דככלל ארבה וסלעס וחורלו ניתו
דא"כ כי קאמר בגמרא דתנא דבי
רבי ותנא דבי רבי איבא גיזיחו
ראשו ארוך ליתא דאיבא גיזיחו דאין
שמו חגב לדעת דבי רבי ותנא
דבי ר"י אסור וכן מרעיס קשה
דקאמר בגמרא אשך לו כרעים כלל
הרבה סלעס וחורלו פטור אדרבה
אין פרטי מרבה יותר מן הכלל דכלל
ממעט כל ארבה סלעס וחורלו שאין
להם כרעים ופרטי מרבה ובי האי
גיזא לא אשכחן דעמיד דאין ופרט:
אע"פ שאין לו עכשיו ועתי' 35א
אחר זמן. ממכניח לו

קראוּלִים כדקמִי בְּהִיא בְּהִיא הַשָּׁה
 ב' כִּי קָמָה דְּמִנְיָהּ וְדָק (ג:) וְלֹא מְנִי
 ב' פִּי הִיא לֹא לִי קִימָה וְלִיעֲדָה דְּמִנְיָה
 אֲנִי וְנִמְנָר אֲשֶׁר לֹא יַעֲרֵה וְאֲנִי וְאֲנִי
 ב' לִי הִיא לְמַחְבֵּר אֲשֶׁר לֹא יַעֲרֵה פִּשְׁטֹא
 ב' פִּקֵּט שְׂעִיר שְׁפֹחֹת מִינֵה וְאִם
 מִלְּאֵךְ פִּינִי וְאִמְלֵךְ וְאִמְלֵךְ לֹא מִינִי
 חֲמִיד בְּזִלְקָה (י) אֲדֹרְבֵּה סֻלְמֵה וְחִגְרֹל
 ב' לֹא מִנְיָה מְנוּפִיִּה דְּקָרָה שְׁהִכָּה
 ב' עֵרִי חֻמָּה מְדַכְחִיב לֹא בְּזִלְקָה דְּבִעִי
 ב' לֹא וִישׁ לִמֵּר דְּמִ"מ דְּרִשְׁטִין מְדַשְׁנִי
 ב' מִלְּאֵךְ דְּמִיב בְּזִלְקָה דְּכֹל כִּיִּה שְׁאִינִי
 ב' אֲרֵבֶה סֻלְמֵה וְחִגְרֹל פִּשְׁטֹא לְמִנְיָה
 ב' אֲשֶׁר אֲרִיךְ דְּמִסְמַקֵּינן בְּמִנְיָה וְלִמְנוּהִי
 ב' אֲבֵל בְּשֹׂאֵר לֹא לְהִי חֲמִיד לְמִנְיָה
 ב' אֲחִינִי לְגֻזֵּם בְּכֹל וּפְרֵט וְכֹל אֲלֵה הִ"ק
 חִגְרֹל בְּבִדָּה הִיא בְּדִשָּׁאִים בְּכֹל וּפְרֵט
 ב' כְּדַמְשֵׁק בְּהִידִּים בְּנִיבִיתִּהּ וְלִמְנוּהִי
 ב' מִלְּאֵךְ וְחִגְרֹל לְכַחֵּשׁ לְמִנְיָהּ וְיִהְיֶה ד'
 וְרִאשִׁין הִיוּ לִיכְחֵשׁ זֶה אֲלֵל זֶה וְהַסְפִּיק
 ב' לְכַחֵּשׁ לְמִנְיָה בְּחֻמְלֵשׁ בְּשִׁילִי שׁוֹם דְּרֵשָׁה
 ב' אֲחִרֹן כְּפִי עֲמָשׁ וְעַל סֻלְמֵה לֹא
 כֹּל אֲבֵל אֲבֵל בְּכִי עֲמָשׁ וְעַל סֻלְמֵה שְׁהִינִי
 ב' כִּינִי כִּינִי מִשְׁנֵיהֶם מִחֲבֵרֵה וְחִגְרֹל וְלִמְנֵה
 ב' קִרְאָה וְיִחִירָה הִוא וְהִי פִּירוּשָׁה דְּבִרְיִיתָה
 ב' מִעִינֵינָה בִּיה שְׁפִיר בְּאֲרֵכָה וְחִגְרֹל כִּינִי
 ב' וְאֲנִי דְּלִית לִיִּה חֵד מִהֵךְ ד' כִּימִנִין
 וְאִין

עין משפט
גד מצוה

רעב א ב ג מ״י פ״א
מהלכות מאכלות
ואסורות הלכה כ סמג עשין
סג טוש״ע י״ד ס׳ פב
ס״ג:
רעג ד ה מ״י שס הלכה
כב כג סמג שס
טוש״ע י״ד ס׳ מה סעיף
א:
רעד ו ז מ״י פ״א שס
הלכה כא:

רבינו גרשום

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com